

G PRESIDENTA
O GOVERN
I
B
/

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
C. Presidència, Funció Pública e Igualtat-Oficina Principa
GOIBS33571/2023
03/02/2023 11:17:13

Sr. Vicenç Thomàs i Mulet
President del Parlament de les Illes Balears

Assumpte: Tramesa del Decret llei 1/2023, de 30 de gener, de mesures extraordinàries i urgents per a la protecció de la sargantana pitiüsa (*Podarcis pityusensis*) i la sargantana balear (*Podarcis lilfordi*) i per a la prevenció i lluita contra les espècies de la família *Colubridae sensu lato*

Perquè en prengueu coneixement i li doneu la tramitació reglamentària corresponent, us tramet, adjunt, el text del Decret llei 1/2023, de 30 de gener, de mesures extraordinàries i urgents per a la protecció de la sargantana pitiüsa (*Podarcis pityusensis*) i la sargantana balear (*Podarcis lilfordi*) i per a la prevenció i lluita contra les espècies de la família *Colubridae sensu lato*, aprovat pel Consell de Govern en la sessió del dia 30 de gener de 2023 (segons consta en el certificat annex) i publicat en el BOIB núm. 15, de 2 de febrer de 2023.

Palma, 2 de febrer de 2023

La presidenta

Francesca Lluch Armengol i Socias

SECRETARIA DEL CONSELL DE GOVERN
Núm. 32
Data 30-1-23

Mercedes Garrido Rodríguez, secretària del Consell de Govern,

CERTIFIC:

Que el Consell de Govern, a proposta del conseller de Medi Ambient i Territori, en la sessió de dia 30 de gener de 2023 adoptà l'Acord següent:

12. **Acord d'aprovació del decret llei de mesures extraordinàries i urgents per a la protecció de la sargantana pitiüsa (*Podarcis pityusensis*) i la sargantana balear (*Podarcis lilfordi*) i per a la prevenció i lluita contra les espècies de la família *Colubridae sensu lato***

I

Els ecosistemes insulars són uns dels territoris naturals més fràgils i amenaçats que existeixen al nostre planeta, i per aquest motiu requereixen d'una especial protecció. Aquests territoris presenten, generalment, una major biodiversitat que les àrees naturals continentals, com també un major nombre d'endemismes.

En aquest sentit, una de les espècies més característica i emblemàtica de la fauna de l'arxipèlag balear és la sargantana, que s'agrupa en dues espècies endèmiques. Per una banda, trobam la sargantana pitiüsa (*Podarcis pityusensis*) que habita a les illes Pitiüses i a molts illots adjacents. Per l'altra, la sargantana balear (*Podarcis lilfordi*), que es coneix que es trobava distribuïda per les illes Gimnèsies, és a dir, a Mallorca i Menorca, si bé en aquestes illes aquest gènere ha desaparegut i ara només es poden trobar a illots aïllats com sa Dragonera o l'arxipèlag de Cabrera.

A nivell internacional, aquestes espècies es troben recollides a la Llista Vermella d'espècies amenaçades de la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN) (en anglès, *The IUCN Red List of Threatened Species*) amb la classificació «Gairebé amenaçada» (NT) i «En perill» (EN), respectivament. Així mateix, a nivell estatal des del 1990 també estan reconegudes com a espècies amenaçades, i a partir de l'any 2011 es troben incloses en el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial, en virtut del Reial decret 139/2011, de 4 de febrer, per al desenvolupament del Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial i del Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades. Aquest Llistat, juntament amb el Catàleg, fou creat per la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

Un dels principis inspiradors de la Llei 42/2007 i, sense cap dubte, un dels més transcendents, és la preservació de la diversitat biològica i genètica de les poblacions i les espècies. Sobre aquest principi, una de les finalitats més importants de la Llei és aturar el ritme actual de pèrdua de biodiversitat i, en aquest context, indica al seu article 54.1 que, per tal de garantir la conservació de la biodiversitat que viu en estat silvestre, les comunitats autònomes hauran d'establir règims específics de protecció per a aquelles espècies silvestres la situació de les quals així ho requereixi. En aquest sentit, l'article 56.4 de la Llei 42/2007 permet que les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits territorials, puguin establir els seus propis llistats d'espècies silvestres en règim de protecció especial, determinant les prohibicions i actuacions suplementàries que es considerin necessàries per a la conservació o amb la finalitat d'establir un major grau de protecció.

II

L'aïllament geogràfic natural dels territoris insulars durant mil·lennis ha afavorit l'evolució d'espècies endèmiques, com és el cas de les sargantanes. Alhora, el mateix procés evolutiu les ha fet més vulnerables front a competidors o predadors introduïts que, en molts casos, ha tingut com a conseqüència una disminució de les poblacions de les espècies natives i, fins i tot, la seva extinció.

Actualment, la introducció d'espècies invasores és especialment preocupant degut a l'increment del comerç, de les comunicacions i del turisme, que faciliten l'entrada intencionada o accidental de nombroses espècies d'animals i de plantes al·lòctones; algunes d'aquestes s'estableixen al medi natural i poden esdevenir invasores.

Les espècies invasores són una de les amenaces més grans per a la biodiversitat a tot el món. Segons la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (*International Union for Conservation of Nature*), les invasions biològiques són la segona causa de desaparició d'espècies a nivell mundial. La introducció d'aquestes espècies invasores genera creixents problemes econòmics, ecològics i, fins i tot, de salut pública a tot el planeta. Per aquesta raó, en l'actualitat, el seu control és una de les línies prioritàries d'actuació per a la conservació del medi natural.

La gravetat d'aquest factor queda reflectida en diversos texts de referència internacional, com són el Conveni de Conservació de la Diversitat Biològica (Nacions Unides, 1992), ratificat per Espanya l'any 1993, que estableix a l'article 8.h) que «cada part contractant, en la mesura de les seves possibilitats, ha d'impedir que s'introdueixin, ha de controlar o erradicar les espècies exòtiques que amenacen els ecosistemes, els hàbitats o les espècies»; o l'Estratègia Europea sobre Espècies Exòtiques Invasores, elaborada pel Consell d'Europa l'any 2004, en la qual es proposa la prohibició d'introducció d'espècies no natives en el medi natural, l'establiment de mesures preventives i la posada en marxa de programes per a controlar-les com a mesures que han de ser adoptades pels estats membres.

A l'àmbit de la Unió Europea, la Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres i la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, preveuen que els Estats membres han de regular la introducció d'espècies no autòctones dins del seu territori. Aquesta problemàtica i la necessitat d'una resposta urgent a nivell comunitari també s'ha tractat en altres documents, com la *Comunicación de la Comisión al Consejo, al Parlamento Europeo, al Comité Económico y Social Europeo y al Comité de las Regiones hacia una Estrategia de la UE sobre especies invasoras*, de 3 de desembre de

2008, o posteriorment, amb l'aprovació del Reglament (UE) núm. 1143/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, sobre la prevenció i la gestió de la introducció i propagació d'espècies exòtiques invasores. Més recentment, la denominada Estratègia de la UE sobre biodiversitat 2030 (*Estratègia de la UE sobre la biodiversitat d'aquí a 2030. Reintegrar la naturalesa en les nostres vides*, Comunicació de la Comissió europea de 20 de maig de 2020 - COM(2020) 380 final) també identifica les espècies exòtiques invasores com a una de les principals causes de la pèrdua de biodiversitat i estableix una sèrie d'objectius i compromisos a assolir d'aquí a l'any 2030.

Aquest fenomen s'agreuja quan es parla d'hàbitats i ecosistemes especialment vulnerables com són els medis insulars; en aquests casos, les particulars condicions ecològiques sota les que han evolucionat els organismes insulars provoca que l'impacte negatiu de les invasions biològiques i la introducció d'espècies al·lòctones sigui encara més gran que als continents, essent el principal factor d'extinció d'espècies de vertebrats.

III

És important esmentar la gran inquietud que ha despertat en l'opinió pública de les Illes Balears la presència d'espècies invasores, de la qual en són indicadores les iniciatives parlamentàries i dels consells insulars sobre la matèria i les nombroses i reiterades notícies publicades en els mitjans de comunicació, com també la implicació d'entitats i particulars en les operacions de control que es porten a terme. En són exemples especialment coneguts el cas de les espècies animals com el moscard tigre (*Aedes albopictus*), el morrut vermell (*Rhynchophorus ferrugineus*), l'ós rentador (*Procyon lotor*) o les serps arribades des del continent a les Pitiüses i a Mallorca (*Zamenis scalaris*, *Hemorrhois hippocrepis*, i altres).

En els primers anys del segle XXI, es va comprovar que una de les vies d'entrada d'espècies al·lòctones a les Illes, i en especial dels ofidis –siguin adults o juvenils actius, hivernants o com a postes–, és el transport associat a la importació d'oliveres i altres arbres procedents de la Península que es destinen a usos ornamentals; una pràctica que fins la dècada dels anys 90 no havia tingut especial importància.

Acreditat en el cas de les oliveres, cal considerar-lo altament probable amb altres espècies de grans arbres ornamentals, com garrofers o d'altres arbres del gènere *Quercus* que, en general, són de port mig o gran. Aquests exemplars tenen cavitats on es poden refugiar i hivernar les espècies invasores. L'activitat reproductora dels ofidis d'introducció recent a les Illes Balears comprèn un període que pot anar entre l'abril i fins a finals de setembre. Per altra banda, la hivernació d'aquestes espècies es produeix entre finals d'octubre i finals de març, en funció de les temperatures. D'acord amb els diferents estudis i informes (E. Montes et al. (2021). *Conservation measures: Rapid endangerment of the lizard Podarcis pityusensis by an invasive Snake demands immediate conservation response*; Feriche, M. (2015). Culebra de heradura – *Hemorrhois hippocrepis*. En: Enciclopedia Virtual de los Vertebrados Españoles. Salvador, A., Marco, A. (Eds.). Museo Nacional de Ciencias Naturales, Madrid.; Pleguezuelos, J. M. (2017). Culebra de escalera – *Zamenis scalaris*. En: Enciclopedia Virtual de los Vertebrados Españoles. Salvador, A., Marco, A. (Eds.). Museo Nacional de Ciencias Naturales, Madrid.), s'ha establert un calendari en funció del cicle biològic d'aquestes espècies, per determinar l'entrada de determinats arbres ornamentals i així minimitzar l'entrada accidental d'aquestes espècies d'ofidis.

GOIB

Quan el trasllat d'aquests arbres té lloc a l'hivern, els rèptils i altres espècies ectotèrmiques viatgen en estat de dormició però s'activen a la primavera, quan l'arbre ha arribat al seu destí. Quan les espècies introduïdes estan, a més a més, ben adaptades a les condicions mediterrànies que imperen a les Illes, aleshores les possibilitats que arribin a convertir-se en espècie invasora són molt elevades (Mateo & Ayllón, 2012). Així, quan la importació és massiva o passa per un dipòsit en el qual coincideixen molts exemplars en espera de ser venuts, la probabilitat de naturalització dels ofidis augmenta de manera significativa.

Aquesta invasió és especialment alarmant en el cas de les Pitiüses, on cal destacar que l'absència d'ofidis en època històrica recent està perfectament constatada, motiu pel qual han estat catalogades com a invasores a aquestes illes mitjançant el Reial decret 630/2013, de 2 d'agost, pel qual es regula el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores. Segons alguns estudis, s'estima que la serp invasora ocupà tota la superfície de l'illa d'Eivissa abans de l'any 2030 (Montes, 2021). La presència i expansió d'ofidis d'introducció recent a Mallorca està ben documentada; ja s'han detectat exemplars en algun illot deshabitat, per tant, a un pas també de considerar-se espècies invasores d'acord amb el que estableix la disposició addicional tercera del Reial decret 630/2013.

Fins ara, s'han detectat exemplars de serp blanca (*Zamenis scalaris*), serp de ferradura (*Hemorrhois hippocrepis*) i serp verda (*Malpolon monspessulanus*), els quals són depredadors habituals de rèptils. En qualsevol cas, no és descartable que en el futur puguin arribar per aquesta via d'entrada altres espècies que suposin un risc directe per a la salut de les persones, com és el cas dels escurçons, presents en molts olivars ibèrics.

IV

Doncs bé, les espècies endèmiques més amenaçades per aquesta nova presència d'invasores són, principalment, la sargantana pitiüsa i la sargantana balear. De fet, s'ha constatat l'arribada de serps a illots costaners on hi ha poblacions de sargantanes endèmiques particularment fràgils i vulnerables. Així doncs, com en el cas de les illes majors, els danys potencials ocasionats per les serps invasores a les illes menors poden arribar a nivells irreversibles de pèrdua d'endemismes baleàrics i, en conseqüència, s'han de qualificar de molt greus.

En els darrers anys, s'ha avançat considerablement en l'aplicació de tècniques de captura efectiva amb la implicació de diverses administracions i particulars, que permeten certa contenció d'aquestes espècies d'ofidis. Ara bé, tot i la captura de més de 12.000 exemplars de serps i haver destinat una important quantitat de recursos econòmics per al seu control, aquestes mesures esdevenen insuficients si no s'instauren mesures de bioseguretat que tinguin un efecte permanent; ans al contrari, tots els esforços i recursos destinats amb aquesta finalitat poden quedar sense efecte.

Això fa especialment urgent arbitrar mesures eficaces per tal de minimitzar l'entrada de nous exemplars de serps, ja que de poc serveix capturar-les si en continuen arribant des del continent. En aquest sentit, una política efectiva per afrontar aquest problema ha de tenir present els fonaments biològics (demogràfics i ecològics de les espècies silvestres), però també el context social i econòmic, per establir les mesures viables i sostenibles que pertoquin. A la vegada, no es pot limitar a considerar el necessari control i erradicació d'espècies invasores sinó que també és imprescindible establir mesures de bioseguretat per evitar invasions biològiques i recolonitzacions d'espècies erradicades.

En conseqüència, en relació amb la situació actual de risc per a la biodiversitat, cal accelerar la intervenció dels poders públics per evitar situacions irreversibles provocades per l'afluència dels ofidis que entren accidentalment al territori balear. En aquest sentit, la norma no és una mesura més de la política ambiental, sinó un instrument necessari en una situació extraordinària que cal afrontar sense dilació.

V

Entre les mesures que cal adoptar també es troben les referides a la catalogació d'espècies a protegir i a l'adopció de singulars mesures de caire normatiu en relació amb les espècies invasores.

Amb anterioritat al catàleg d'espècies amenaçades establert per la Llei 42/2007, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ja disposa del Catàleg Balear d'Espècies Amenaçades i d'Espècial Protecció, creat pel Decret 75/2005, de 8 de juliol. Aquest preveu la possible classificació de les espècies que hi contingui en diferents categories. En aquest sentit, la Universitat de Salamanca ha emès informe tècnic d'experts en el qual recomanen categoritzar la *Podarcis pityusensis* com a Vulnerable (VU) dins del Catàleg balear degut a les recents amenaces de la subpoblació principal de la illa d'Eivissa i de la illa de Formentera i a les amenaces recents en subpoblacions d'illots costaners. En relació amb la *Podarcis lilfordi* ja apareix catalogada a nivell mundial en una catalogació d'amenaça superior.

A aquest efecte, l'article 5 del Reial decret 139/2011 considera com a "vulnerable" aquella espècie, subespècie o població d'una espècie que corri el risc de passar a un nivell d'amenaça superior en un futur immediat si els factors adversos que actuen sobre ella no són corregits.

D'altra banda, la Llei 42/2007 aborda la problemàtica creixent de les espècies invasores i crea el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores. En desplegament d'aquesta Llei es dictà en el seu moment el Reial decret 1628/2011, de 14 de novembre, pel qual es regula el llistat i catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores, derogat més tard pel Reial decret 630/2013 esmentat abans, en el qual es van considerar espècies exòtiques invasores totes les espècies de la família *Colubridae sensu lato* per a l'àmbit d'aplicació específic de Canàries, Eivissa i Formentera. A més a més, la disposició addicional tercera del Reial decret fa referència a la singularitat de les illes deshabitades del litoral, establint que les administracions ambientals competents donaran prioritat als programes de restauració biològica en aquests indrets, incloent l'erradicació de les espècies al·lòctones introduïdes i per a la qual cosa es podrà comptar amb el recolzament financer del Ministeri o aportacions de fons públics.

D'acord amb l'article 7.2 del Reial decret 630/2013, la inclusió d'una espècie al Catàleg comporta la prohibició de la seva introducció en el medi natural en l'àmbit del territori nacional d'aplicació. D'aquesta manera, en els capítols III i IV, el Reial decret preveu que les administracions competents adoptin mesures urgents de prevenció i lluita contra aquestes espècies exòtiques invasores, com també estratègies de gestió, control i possible erradicació.

En aquest sentit, el 26 de juliol de 2018 la Conferència Sectorial de Medi Ambient va aprovar l'Estratègia de gestió, control i possible erradicació d'ofidis invasors a les illes. En aquest document s'estableixen mesures d'actuació front la problemàtica que suposen els ofidis en territoris insulars, com ara l'adopció de mesures de bioseguretat als canals d'introducció accidental d'aquestes espècies: «l'estratègia

GOIB
/

més eficaç per evitar costos derivats de les actuacions que suposa el control d'una espècie exòtica invasora és prevenir la seva arribada i expansió en llocs on no està assentada a l'actualitat. Per millorar la prevenció, és necessari maximitzar l'ús de les estructures de seguiment establertes en els diferents territoris per a la vigilància ambiental. Per tant, és convenient desenvolupar les següents mesures: redacció, aprovació i publicació de les normatives de bioseguretat en el comerç d'ofidis de les seves vies d'introducció ambiental; inspeccions, quarantenes i protocols d'importació i exportació».

En el marc d'aquest context, està justificat disposar d'un instrument jurídic propi ajustat a les característiques insulars del territori balear que concreti les mesures previstes per la normativa estatal. Així, és imprescindible completar l'ordenament autonòmic en aquesta matèria amb normes addicionals de protecció, mitjançant una norma amb rang de llei que doni cobertura, entre d'altres, a mesures a emprendre a l'Arxipèlag relatives a l'entrada d'arbres ornamentals, les quals, únicament en base a la legislació estatal actual no podrien assolir l'efectivitat desitjable.

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears té, pel propi Estatut d'autonomia, els deures de protegir el medi ambient, vetllar per la defensa i la protecció de la naturalesa, amb polítiques de gestió, ordenació i millora de la seva qualitat harmonitzant-les amb les transformacions que es produeixen per l'evolució social, econòmica i ambiental (article 23 de l'Estatut), i la competència exclusiva en protecció del medi ambient, ecologia i espais naturals protegits, sense perjudici de la legislació bàsica de l'Estat, així com a dictar normes addicionals de protecció del medi ambient (article 30.46 de l'Estatut).

VI

L'article 49 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears permet al Govern dictar mesures legislatives provisionals, en forma de decret llei, en casos de necessitat extraordinària i urgent, les quals no poden afectar determinades matèries. Es tracta d'una figura inspirada en la que preveu l'article 86 de la Constitució, l'ús de la qual ha produït una jurisprudència extensa del Tribunal Constitucional. L'Alt tribunal ha insistit que la definició, per part dels òrgans polítics, d'una situació d'extraordinària i urgent necessita ser explícita i raonada, i que hi ha d'haver una «connexió de sentit» o relació d'adequació entre la situació excepcional i les mesures que es preten guin adoptar, les quals han de ser idònies, concretes i d'eficàcia immediata. És exponent d'aquesta doctrina constitucional la Sentència núm. 12/2015, de 5 de febrer, en la qual es recullen els pronunciaments reiterats de l'Alt tribunal sobre la utilització d'aquest instrument normatiu. Des de la Sentència núm. 137/2011, de 14 de setembre, el Tribunal Constitucional ha reconegut que la valoració de la necessitat extraordinària i urgent pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, pot tenir origen en la inactivitat prèvia de l'Administració competent, sempre que hi concorri efectivament l'excepcionalitat de la situació. Així mateix, el Tribunal Constitucional -en la mateixa línia que la Sentència núm. 29/1986, de 20 de febrer- en la sentència núm. 237/2012, de 13 de desembre, raona que no s'ha de confondre l'eficàcia immediata de la norma provisional amb la seva execució instantània i, per tant, s'ha de permetre que les mesures adoptades amb caràcter d'urgència incloguin un posterior desplegament normatiu i d'actuacions administratives d'execució d'aquelles.

La gravetat biològica i l'alarma social derivada de l'entrada i assentament d'espècies invasores constitueixen, a judici del Govern de les Illes Balears, una situació de necessitat extraordinària i urgent que, amb les dades concloents disponibles, ha de ser afrontada amb caràcter immediat. Per aquest motiu, es fa necessària l'adop-

ció de mesures de contenció d'entrada de les serps invasores, així com la seva posada en marxa a ple rendiment. En aquest sentit, es justifica que sigui urgent començar, a hores d'ara, les actuacions amb aquesta finalitat, ja que un retard en l'inici de les restriccions faria impossible assolir l'objectiu de protecció pretès, per la qual cosa és exigible un termini més breu que el que requereix la tramitació parlamentària de les lleis, tant pel procediment ordinari com pel d'urgència, i, en conseqüència, justifica la utilització de l'instrument del decret llei que preveu l'article 49 de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

D'altra banda, les mesures establertes mitjançant aquest Decret llei són concretes i es consideren idònies per fer front a la situació excepcional descrita. En aquest sentit, amb la finalitat de facilitar-ne l'execució, es recullen mesures concretes i immediates aplicables a l'entrada, el transport i la circulació d'arbres ornamentals susceptibles de transportar ofidis amb la finalitat de garantir la supervivència de la fauna autòctona i, en concret, les espècies de rèptils *Podarcis pityusensis* i *Podarcis lilfordi*. De fet, les mesures previstes no s'apliquen a la generalitat d'arbres ornamentals susceptibles de transportar ofidis, sinó a unes espècies concretes i a partir d'una mida determinada -no afecta, per tant, els arbres destinats a finalitats agrícoles. Així mateix, les obligacions que s'hi estableixen van acotades a un període determinat, lligat al cicle biològic dels ofidis. En atenció a això, aquest Decret llei compleix els requisits exigits per la jurisprudència constitucional per utilitzar aquesta figura ja que les mesures que comprèn pretenen establir un marc normatiu clar per tal de donar una resposta eficaç a la necessitat ambiental i la demanda social en coherència amb l'imperatiu constitucional de defensa i restauració del medi ambient a càrrec dels poders públics (article 45 de la CE).

Amb tot, el nou règim jurídic, en la mesura que respon als principis i els objectius exposats, i que s'adequa als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat i no discriminació, s'ha dissenyat en sintonia amb els principis del dret autonòmic i constitucional.

VII

El present Decret llei comprèn nou articles, agrupats en tres capítols, una disposició addicional, una disposició transitòria, dues disposicions finals i un annex. El primer capítol estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret llei. En el segon capítol s'afronta el tema concret de les mesures de protecció de les espècies de sargantana pitiüsa (*Podarcis pityusensis*) i de sargantana balear (*Podarcis lilfordi*), es regula la inclusió d'ambdues espècies dins el Catàleg Balear d'Espècies Amenaçades i d'Espècial Protecció, en la classificació de 'Vulnerable', com també s'adopten mesures relatives als arbres ornamentals, mesures de control i inspecció i mesures relatives als ofidis. El darrer capítol fa referència al règim sancionador, que dona eficàcia a la norma. La disposició addicional única es refereix a mesures interadministratives de coordinació i col·laboració. La disposició transitòria única atorga un termini per a la instal·lació de trampes d'ofidis; i les dues disposicions finals facul·ten el Govern a desplegar el contingut del Decret llei i estableixen l'entrada en vigor, respectivament. Finalment, l'annex estableix les característiques tècniques mínimes que han de complir les trampes per al control d'ofidis invasors previstes a l'article 6 del Decret llei.

Per tot l'anterior, a l'empara de l'article 49 de l'Estatut d'autonomia, el Consell de Govern adopta l'Acord següent:

G
O
I
B
/

Aprovar el Decret Llei de mesures extraordinàries i urgents per a la protecció de la sargantana pitüisa (*Podarcis pityusensis*) i la sargantana balear (*Podarcis lilfordi*) i per a la prevenció i lluita contra les espècies de la família *Colubridae sensu lato*.

I, perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedisc aquest certificat amb el vistiplau de la Presidenta.

Sant Francesc Xavier, 30 de gener de 2023

GOVERN
ILLES
BALEARS

Vist i plau
La presidenta